

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 6209/2022
16.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ... (правне следбенице тужиоца, покојног ББ бившег из ...), чији је пуномоћник Бранислав Херцег адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, којег заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3081/21 од 22.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 16.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3081/21 од 22.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 78/21 од 17.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу ББ из ... износ од 9.849.290,77 динара са законском затезном каматом од 17.05.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде трошкова поступка исплати истом тужиоцу износ од 474.717,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3081/21 од 22.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду П 78/21 од 17.05.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се само паушално, без конкретног навођења процесне одредбе коју другостепени суд није применио или је погрешно применио, указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену у другостепеном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је законска наследница покојног ББ, оглашена за наследницу његове заоставштине коју чине и парцеле .../..., .../... и .../... уписане у лист непокретности ... КО ..., као сусвојина оставиоца са уделом од 58/60 идеалних делова и парцеле уписане у лист непокретности ... исте катастарске општине, на којима је оставилац имао право својине. Означене парцеле, уписане у катастар непокретности као градско грађевинско земљиште, а по начину коришћења као њиве II класе, обухваћене су Планом детаљне регулације „Адица“ и целом површином предвиђене за јавну површину - саобраћајницу. Предметне парцеле користе се као јавна и саобраћајна површина опремљена инфраструктуром - део улице Тржишна вредност једног метра квадратног наведених парцела износи 10.816,74 динара, што за удео на парцелама уписаним у листу непокретности ... КО ... износи 2.645.341,93 динара, а за парцеле уписане у лист непокретности ... КО ... износи 7.203.948,84 динара.

На овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 10. став 2. Закона о јавној својини прописано је да се добрима у општој употреби у јавној својини сматрају оне ствари које су намењене коришћењу свих и које су као такве одређене законом (јавни путеви, јавне пруге, гранични прелаз и слично). Према ставу 7. истог члана, добра у општој употреби су у својини Републике Србије, изузев путева другог реда који су у својини аутономне покрајине на чијој територији се налазе, као и изузев некатегорисаних путева и улица (које нису део ауто-пута или државног пута I и II реда), тргова и јавних паркова који су у својини јединице локалне самоуправе на чијој територији се налазе.

Спорне парцеле на којима је у катастру непокретности уписано право својине, односно сусвојине сада покојног ББ и које је тужилца наследила су фактички, без спроведеног управног поступка о њиховој експропријацији, приведене намени предвиђеној планским актом и користе се као део улице у насељеном месту ..., делу туженог Града Новог Сада. На тај начин предметно земљиште је постало добро у општој употреби - улица у јавној својини туженог, у смислу цитираних законских одредби, а тужилца је лишена права својине и зато има право на новчану накнаду у складу са чланом 58. став 1. Устава Републике Србије и чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију.

Следствено изложеном, по оцени ревизијског суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права. У ревизији се понављају наводи истицани током првостепеног поступка и у жалби, које је другостепени суд ценио. Зато их ревизијски суд, имајући у виду и одлуке донете у другим истим чињенично-правним споровима, неће посебно образлагати јер се на тај начин не би допринело новом или уједначеном тумачењу права.

Из тих разлога, на основу члана 414. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић